

Žáci GJO zhlédli film Síla Lidskosti

V pondělí 12. 11. žáci gymnázia Jana Opletala nemířili k budově školy, ale postávali před litovelskou Záložnou, jejíž velký sál se na dopoledne proměnil v kino. V následujících dvou hodinách se ukázalo, že není důležité ozvučení sálu, velikost plátna či jiné technické parametry, pokud promítáte velký, silný lidský příběh. A tím film režiséra Matěje Mináče bezesporu je.

Žáci viděli film hraný dokument s názvem „Nikolas Winton – Síla lidskosti“, za nějž režisér získal v roce 2002 prestižní cenu Emy. Promítání zprostředkoval ve spolupráci s Městským klubem pan Zdeněk Tulis, dramaturg a blízký spolupracovník režiséra, který akci skvěle a promyšleně moderoval.

Hraný dokument ukazuje nejen čin hlavního hrdiny, tedy záchranu stovek dětí z okleštěného Československa v letech 1938 a 1939, ale i historické souvislosti a atmosféru v Evropě těsně před vypuknutí druhé světové války. Po hluboce dojímavém příběhu následovala debata. A podle bezprostředních reakcí naši studentů se zdá, že moto Nikyho Wintona, že pokud se člověk opravdu rozhodne vykonat nějakou smysluplnou věc, vždycky se mu podaří, u nich našla odezvu. A to bylo cílem naší akce.

Exkurze studentů 3. a 4. ročníku

Následující den se někteří z účastníků filmového představení jeli podívat na místa, kam byli odvečeni mnozí z rodičů zachráněných dětí, tedy do Osvětimi.

Protože prohlídka památníku holokaustu byla naplánována na 14. hodin, zastavili jsme se v Českém Těšíně, kde na nás čekal Petr Zajíček, náš absolvent, nyní pracovník muzea. Provedl nás po české i polské části města Těšína, procházku doprovodil výkladem o vývoji města i regionu od středověku do současnosti.

Samotná prohlídka památníku v Osvětimi a Březince byla stejně jako dokument velmi emotivní. Žáci získali konkrétní představu o místech, jež znají z učebnic.

Měli mnoho dotazů, postřehů, začali přemýšlet o „továrně na smrt“ hlouběji a v souvislostech.

Následující hodiny ve škole budou věnovány promítnutí dalšího dokumentu a diskuzi o tomto tématu. Přestože program byl nabitý a náročný, tato akce splnila očekávání jak studentů, tak pedagogů.

Za kabinet dějepisu zapsala M. Svozilová